

Uzzia, ook Azarja genoemd, was koning van het koninkrijk Juda in de 8^e eeuw v.Chr., van 787-783 v.Chr. Hij deed wat goed is in de ogen van God, was voorspoedig en regeerde uitzonderlijk lang (52 jaar), maar sterk geworden werd hij hoogmoedig en wilde een priesterdienst verrichten, waarom hij met melaatsheid werd gestraft. Hij werd als koning opgevolgd door zijn zoon [Jotham](#).

Over zijn leven valt in de Bijbel te lezen in 2 Koningen 14 en 2 Kronieken 26. Hij wordt ook genoemd onder andere in Jes. 1:1, Hos. 1:1, Am. 1:1, Zach. 14:5.

Hij was de zoon van Amaziah (Amasja). Zijn naam betekent "Jahweh is mijn sterkte". Hij wordt in de Bijbel ook Azaria genoemd, in 2 Koningen 14:21; 15:1-27 1 Kronieken 3:12.

Hij werd door het volk van Juda als opvolger van zijn vader Amaziah benoemd en besteeg de troon op 16-jarige leeftijd. Zijn regeerperiode wordt gedateerd van 787 - 763 v.Chr. ^[1]. Hij heeft 52 jaar geregeerd, één van de langste regeerperiodes in de geschiedenis van Juda. Hij heerste tegelijk met Jerobeam II die van ca. 786 tot 746 v.Chr. in het koninkrijk Israël regeerde en met wie hij goede betrekkingen onderhield.

In het begin van zijn regeerperiode deed hij wat goed was in de ogen van Jahweh, en de HEER maakte hem voorspoedig. In zijn dagen heerste vrede en een relatieve opbloei tot half 8e eeuw v.Chr. Uzzia was een doortastende en goede vorst. Hij zorgde voor een groot en sterk leger en bouwde verschillende verdedigingswerken, zoals verschillende wachttorens in de stadsmuur van Jeruzalem. Hij versterkte de zuidelijke havenstad Eilat en bracht het weer onder Juda (Kon. 14:22). Hij voerde met succes oorlogen tegen de Filistijnen, de Arabieren en de Meünieten. Daarnaast kreeg hij schatting (een afkoopsom voor oorlog) van de Ammonieten. Op het hoogtepunt van zijn macht reikte zijn rijk tot aan de grens met Egypte en zijn roem werd in het buitenland verbreid.

Hij werd geadviseerd door een profeet genaamd Zacharia. Uzzia deed het goed zolang de profeet leefde, maar na de dood van de profeet werd hij sterk en zijn hart verhief zich tot zijn ondergang, want hij ging in de tempel om wierook te offeren. De priesters weerstonden hem, en toen hij volhardde werd hij geslagen met melaatsheid. De laatste jaren van zijn leven moest Uzzia daarom in afzondering leven in een huis buiten de stad daar melaatsen onrein waren en niet in contact met anderen mochten komen. Zijn zoon Jotam was in deze periode regent van Juda.

Na zijn dood werd hij begraven in een apart graf in het veld waar ook zijn voorouders waren begraven. Hij werd als koning opgevolgd door [Jotham](#).

Uzzia is een ernstig voorbeeld van een die goed wandelt totdat hij 'sterk' werd, een ook van een die, hoewel niet door God voor het priesterambt bestemd, de priesterlijke dienst poogt uit te oefenen. Zijn geschiedenis getuigt van de waarheid dat "het vreselijk is te vallen in de handen van de levende God."

Uzzia-steen

In 1931 werd door professor E.I. Sukenik van de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem een steen ontdekt, die bekend is geworden onder de naam "Uzzia-steen". Op de steen staat in het oud-Hebreeuws te lezen: "*De beenderen van Uzzia, koning van Juda, rusten hier. Niet openen....*" De stijl van de tekst is Aramees en de tekst wordt daarom gedateerd op 700 jaar na Uzzia. Niet achterhaald kan worden of de plaats waar de steen gevonden werd werkelijk het graf van Uzzia was.

Bron

Artikel [Uzzia](#), Wikipedia.nl. Tekst hiervan is op 28 sept. 2013 verwerkt.

A New and Concise Bible Dictionary (George Morris, 1899) s.v. Uzziah. Hieruit is op 28 sept. 2013 tekst genomen, vertaald en verwerkt.

Voetnoot

[1.?](#) Aldus de tijdrekenkundige tabel in de editie van de Statenvertaling van Jongbloed uit 1995. William F. Albright dateerde 783 - 742 v.Chr. . *A New and Concise Bible Dictionary* (George Morris, 1899) s.v. Uzziah, heeft 810-759 v.C. De [Catholic Encyclopedia](#) geeft als periode 809-759 (sinds de uitgave van 1911)